Code no: 101

~~9300~~

2014

കവിതയുടെ ഭാഷ

കാഴ്ചയുടെ അറ്റം കുറിക്കുന്ന
ഈ ജലധാരയിൽ,
'വെള്ളത്തിലെഴുത്തുകാർ' കുറിച്ചിട്ട
കവിതയുടെ മെലിഞ്ഞ ലിപികൾ
നീ കാണുന്നില്ലേ...
ക്രമം തെറ്റിയ അക്ഷരങ്ങളിൽനിന്നും
എനിക്കു മാത്രം വായിച്ചെടുക്കാവുന്ന
ആ ഭാഷ,
ഭാവിയുടെ കടലാസുകളിലേക്ക്
കാൽനീട്ടിയിരുന്നുകൊണ്ട്
പകർത്തി എഴുതുകയാണ് ഞാൻ.
ഇരുട്ടിൽ നീ പൊതിഞ്ഞപ്പോഴൊക്കെയും
ഓർമ്മകളിൽ നനയാറുള്ള എന്നെ-
നീ മറന്നുപോയി.

കിഴക്കൻ മലകളുടെ അവശിഷ്ടങ്ങളിൽനിന്നും
കൺതുറന്ന എനിക്ക്,
വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിമരിച്ച
ഓണപ്പൂക്കൾ, നീ മാറ്റിവച്ചു.
എന്റെ പുഴകളെ നീ നീലയാക്കി.
കുത്തിയാൽ മറുക്കത്തിൽ എന്നെ
പച്ചയാക്കുന്ന വനികളിൽ
നീ എന്നെ തിരഞ്ഞുചെന്നു.
നിന്റെ കൽപനകൾ മാനിക്കാതെ,
നിന്റെ കൂടുതലിൽ നിന്നും ഉയർന്നുവന്ന
മേഘങ്ങൾ, പാമ്പുകളായി ചെന്ന്
ജീവനുകളപഹരിച്ചു.
മഞ്ഞ വെളിച്ചത്തിന്റെ അനർഘമായ
തുള്ളി തേറൽ പോലും
എനിക്കു മുമ്പേ നീ ഒഴുക്കിക്കൊണ്ടുപോയി.

ഞാൻ തേടിയത്.

ഒന്നാം ജന്മത്തിൻ ചേർന്ന
ഭാവങ്ങൾ
താണ്ഡവം നിർത്തി. തുടിച്ചൊഴിഞ്ഞു
നീ പിൻ വാങ്ങുക
വഴി തെറ്റി അലയുന്ന നിന്റെ
മിഴികളെ,
ഞങ്ങൾ ഞാനും ചുണ്ടിൽ
ഞങ്ങൾ ഒതുക്കി ചേർത്തി.
മറന്നിരുന്ന വഴികളിൽ നിന്നും
ഞങ്ങൾ മൗനം കുടിച്ചു.
ഇനി വരണം ഞങ്ങളുടെ കണ്ണിൽ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ഞങ്ങൾ നിന്നു തേൻ വഴും
പൂവിൽ,
ആനന്ദം നൽകുന്നവർ.
കാറ്റ് വീശുന്ന
പുതിയ സൂര്യന്റെ
വെളിച്ചം തോരണങ്ങൾ
തന്നു.
കവിളിണയിൽ ഒന്നു ചേർ
ന്നു ഞങ്ങൾ മലരിന്നു
ചേർന്നവർ.
മിഴി പോലെ
മഴയും പോലെ....